

ΕΓΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

Επισημαίνεται όμως ότι η ακυρότητα των εν λόγω δικαιοπραξιών από την έλλειψη νομίμου εκπροσωπήσεως του ανηλίκου κατά την κατάρτισή τους, (επειδή δεν παρέστησαν κατ' αυτήν αμφότεροι οι γονείς του), τελεί υπό τις αιρέσεις είτε 1. της συναινέσεως (συγκαταθέσεως) από μέρους του πατέρα του ανηλίκου¹ (ΑΚ 236, που εφαρμόζεται και εν προκειμένω αναλόγως, για την ταυτότητα του νομικού λόγου)² είτε 2. της εγκρίσεως των δικαιοπραξιών από μέρους του εκπροσωπούμενου (ΑΚ 231)³. Η έγκριση αυτή θα συντελεσθεί είτε με δήλωση της οικείας βουλήσεως ειδικού αντιπροσώπου του εκπροσωπούμενου (ΑΚ 1517)⁴ ενόσω αυτός είναι εισέτι ανήλικος είτε με δήλωση βουλήσεως του εκπροσωπούμενου μόλις καταστεί πλήρως ικανός προς δικαιοπραξία, δηλαδή μόλις ενηλικιωθεί, πράγμα που θα συμβεί μόλις συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του (ΑΚ 127).

¹ Ως συναίνεση (συγκατάθεση) νοείται η δήλωση επιδοκμασίας μίας δικαιοπραξίας ενός προσώπου από άλλο πρόσωπο, η οποία (δήλωση) απαιτείται από το νόμο, για να αναπτύξει η δικαιοπραξία τα έννομα αποτελέσματά της. Επομένως, η συγκατάθεση δεν αποτελεί στοιχείο του πραγματικού, παρά του ενεργού της δικαιοπραξίας' άρα, μέχρι να παρασχεθεί η συγκατάθεση η δικαιοπραξία είναι ως προς το κύρος αυτής, μετέωρη : εάν δοθεί η συγκατάθεση, τότε η δικαιοπραξία καθίσταται ενεργός' εάν δεν δοθεί, τότε καθίσταται οριστικώς άκυρη (**Απ. Γεωργιάδης**, ΓενΑ, Συντετμημένη έκδοση, § 48 Ι 1 σελ. 501).

² Σχετικά με την από κοινού εκπροσώπηση του ανηλίκου από τους γονείς του κατά την κατάρτιση δικαιοπραξίας για λογαριασμό του τελευταίου, (όπως επιτάσσει η ΑΚ 1510 § 1 εδάφ. β'), τονίζεται ότι, ναί μεν η έννοια της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας είναι ότι οι γονείς συμφωνούν και συναποφασίζουν για τα, κατά περίπτωση, κοινά μέτρα που επιβάλλει το συμφέρον του ανηλίκου, δεν απαιτείται όμως αναγκαίως και η σύμπραξή τους σε κάθε περίπτωση, κατά την οποία εξωτερικεύεται η δήλωση ή επιχειρείται η πράξη, που αποτελεί συνέπεια της κοινής βουλήσεώς τους. Συνεπώς, κάθε γονέας δικαιούται να επιχειρήσει μόνος την πράξη που από κοινού συμφώνησαν, αποδεικνύοντας – χρέιας συντρεχούσης – τη συμφωνία του άλλου γονέως (Πρόταση Αντεισαγγελέως ΑΠ, ΝοΒ 33/1467. ΕφΑθ 7001/1986 Ελλ-Δνη 28/666. **Αγαλλοπούλου**, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό το άρθρο 1510 περιθ. αριθ. 121 σελ. 152).

³ Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και επί νομίμων εκπροσώπων (**Βαθρακοκοίλης**, ΕρΝοΜΑΚ, τ. Α' έκδ. 2001, υπό το άρθρο 231, § 12 σελ. 954).

⁴ Ο ειδικός εκπρόσωπος του ανηλίκου διορίζεται κατόπιν αιτήσεως παντός έχοντος έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως (ΑΚ 1591 σε συνδ. με 1629). Η αίτηση αυτή εισάγεται ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου του τόπου στην οποία έχει τη διαμονή του ο ανήλικος και εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (ΕισΝΑΚ 121 σε συνδ. με ΚΠολΔικ 739, 740 και 796 § 1 εδάφ. α'). Εάν υπάρχει επείγουσα ανάγκη εκπροσώπησης του ανηλίκου σε συγκεκριμένη δικαιοπραξία, τότε το ανωτέρω δικαστήριο, με προσωρινή διαταγή του, κατόπιν σχετικής αιτήσεως ή και αυτεπαγγέλτως, διορίζει προσωρινό εκπρόσωπό του (ΑΚ 1601 εδάφ. β').